

Urmas Oja
aripaev@aripaev.ee

Kunagi ammu, oma viis aastat tagasi, ilmus selle maja 3D presentatsioon ühes Eesti sisustusajakirjas projektialbumi lehtedel. Juba sellest ajast saati näis see lihtne nihestatud kuubik sümpaatne. Arhitekti intriigeerivad ikka filosoofilised ja vormilised probleemid ja nii ei tüdineta ka kunagi vist justkui võimatutena esitatud konsoolidest. Mis toetuksid justkui klaasile...

Selle väikese, Pirital ühe vanema eramaja hoovis asuva majakese algvormiks on valge kuubik – lihtne, askeetlik ja arhitektides teinekord metafüüsilisi värinaid tekitav objekt. Kuubikust on saanud maja aga elegantse nihke käigus, mil kuubi ülemine pool on alumise pealt pea-aegu ära tõugatud, jäädes sellele toetuma vaid nii palju, et kahe mahu omavaheline kontakt säiliks.

Majal kaks terrassi

Eks arhitekt on seda viimaste aastate moevõtet ehk märgatavat konsoolsust kasutunud teadlikult, tuues sealjuures maja teise korruse osa nii palju ettepoole, et konsoolist saab peaaegu konsoolide konsool – kui see oleks veel eespool, peaks seda nimetama juba eraldiseisvaks ja ripuvaks plokiks.

Majaalune pisike pind – 94 m² – on tänu mahunihkele võimaldanud mõlema korruse jaoks terrassi. Esimese korruse oma siis maja ees, teise oma aga alumise

korruse ploki katusel. Nutikas mäng on loonud askeetlikult minimalistliku hoonet, mis imponeerib just sellega, et on oma valgetest populaarsetest kastidest, vanast fungist, neofungist jms võetud imagole väikese vindi peale keeranud ning triumfeerib sisuliselt aiamaja kohas väga võidukalt.

Töö ja kodu käsikäes

Selles majas käib nii elu kui ka arhitektuurbüroo töö. See on kodune ateljee ja arhitekti visiitkaart. Ent see ei katsu rääkida mitte sellest, milleks arhitekt Kesler üleüldse võimeline on, vaid illustreerib temale omast lihtsa vormikeelega ent veidi nihestatud mõttelendu.

Sest võiks ju tõesti norida, et kas see ongi siis kõik, millelega on võimalik hakkama saada? Kas see ongi 21. sajandi arhitektuur? Kus on vormimängud, materjaliekspriimentid jms?

See maja on just selline, et see sobiks täitma oma funktsiooni oma kohal linnas ja konkreetsel krundil. Ning mõjuks üllatava ning otsekohe ka ajatu ning ajutise vahepealseid emotsioone esile kutsuvalt.

Tänavapoolt vaadatuna on hoone nagu garaaž, mille peale on veidi eemale ka väike pretensioonitu abikorrus ehitatud. Nii ei istu see tänavapildis samal krundil palju kauem “elanud” nn individuskale selga, vaid jääb mõõda jalutaja silmale diskreetseks. Konsooli-imet enast saab näha vaid isik, kes arhitektile külla või kontorisse konsultatsioonile laekub.

Äp MIS ON MIS

- ▶ Valmis: 2007
- ▶ Pindala: 126 m³
- ▶ Arhitekt/sisearhitekt: Hindrek Kesler, arhitektuurbüroo Zero
- ▶ Kasutatud materjalid: klaas, metall, kergplokk

Selles majas käib nii elu kui ka arhitektuurbüroo töö. See on kodune ateljee ja arhitekti visiitkaart.

▶ Ülemine majaplokk sirutub ühest küljest alumise kohale, tekitades sinna mõnusa varjualuse.

Fotod: Martin Siplane